

การพัฒนาองค์กรท้องถิ่นให้ทันกับปัญหาชุมชนยุคใหม่*
DEVELOPING LOCAL ORGANIZATIONS TO KEEP UP WITH MODERN
COMMUNITY PROBLEMS

พระครูศรีสิทธิการโกศล (นิพนธ์ วีรพโล) PhrakhruSrisitthikankoson (Nipon Virabalo)
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ระยอง
Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Rayong campus, Thailand
Corresponding Author E-mail: udon921@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำเสนอวิธีการพัฒนาองค์กรท้องถิ่นให้สามารถตอบสนองปัญหาของชุมชนในยุคใหม่ได้อย่างเหมาะสม ในยุคใหม่นี้ปัญหาของชุมชนถูกแบ่งออกเป็น 4 ด้านหลัก คือ เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อม ซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกในยุคโลกาภิวัตน์และเทคโนโลยีสารสนเทศที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การพัฒนาองค์กรท้องถิ่นต้องมีการสร้างความร่วมมือในชุมชน ปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการให้เป็นระบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของประชาชน และใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อสร้างความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ทักษะและความสามารถที่จำเป็นต่อการแก้ไขปัญหาชุมชน ส่งเสริมการวิจัยและนวัตกรรม เพื่อพัฒนาแนวทางแก้ไขปัญหาชุมชนใหม่ๆ ด้วย สร้างระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การพัฒนา, องค์กรท้องถิ่น, ปัญหาชุมชนยุคใหม่

Abstract

This article aimed to present methods for developing local organizations to be able to appropriately respond to community problems in the new era. In this new era, community problems were divided into four main areas: economic, social, political, and environmental. This had occurred due to changes in world society in the era of globalization and rapidly changing information technology. Developing local organizations required building cooperation in the community, changing the management model to be a public participation management system and using modern technology to create cooperation with various sectors. To solve community problems effectively, it was necessary to develop personnel to have the knowledge, skills and abilities necessary to solve community problems, promoting research and innovation to develop new solutions to community problems as well, creating a database and information system to support research and innovation efficiently.

Keywords: Developing, Local Organizations, Modern Community Problems

บทนำ

โลกยุคใหม่กำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและซับซ้อนในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อชุมชนท้องถิ่นในหลายด้าน เช่น ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาสังคม และปัญหาความมั่นคง องค์กรท้องถิ่นจึงต้องปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ เพื่อสามารถแก้ไขปัญหาชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนปัญหาชุมชนในยุคใหม่แบ่งเป็น 4 ด้านหลัก ได้แก่ เศรษฐกิจ, สังคม, การเมือง และสิ่งแวดล้อม โดยมีปัญหาต่างๆ เช่น ความยากจน, อาชญากรรม, การว่างงาน, ความรุนแรง, ยาเสพติด, สุขภาพจิต, การขัดแย้งทางการเมือง, ขาดเสถียรภาพทางการเมือง, ขาดการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน, มลพิษ, ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป็นต้น (สมศักดิ์ สามัคคีธรรม, 2558) การแก้ไขปัญหาควรมีการสร้างความร่วมมือในชุมชนให้ผู้คนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนการจัดการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อสร้างความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาชุมชน โดยการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการให้เป็นระบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบายและแผนการจัดการในชุมชน และการกระจายอำนาจให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผน และใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อสร้างความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาองค์กรท้องถิ่นต้องส่งเสริมการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสาร การจัดการความขัดแย้ง และการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยการสร้างเครือข่ายกับองค์กรท้องถิ่นทั้งภายในและภายนอกประเทศ และส่งเสริมการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาแนวทางแก้ไขปัญหาชุมชนใหม่ๆ ด้วย สร้างระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ (ธีรทัศน์ รัตนศรีทวี, 2561)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรภาครัฐที่สำคัญในการบริหารประเทศเนื่องจากเป็นองค์กรภาครัฐที่อยู่ใกล้ชิดชุมชนและประชาชนมากที่สุด รู้จักและเข้าใจพื้นที่เป็นอย่างดี เป็นการสร้างโอกาสและส่งเสริมการมีส่วนร่วม และกระจายอำนาจการตัดสินใจลงสู่ระดับพื้นที่ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขัน และแก้ไขปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ความรวดเร็วในการปฏิบัติราชการ ดังนั้นในการบริหารจัดการองค์กรจึงมียุทธศาสตร์ในการพัฒนาขีดความสามารถขององค์กรในการบริหารจัดการแบบบูรณาการ โดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง โดยมีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาบุคลากรให้เป็นบุคลากรที่ดี เก่ง มีความสุข ผูกพันต่อองค์กร และพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง (ฤทธิรงค์ เกาภูริระ และคณะ, 2558)

ความหมายของการปกครองท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่น (Local Government) เป็นรูปแบบหนึ่งของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการเมืองการปกครองในระดับพื้นฐานของประเทศ การปกครองท้องถิ่นเกิดขึ้นเพื่อลดปัญหาและข้อจำกัดในการบริหารงานของรัฐบาลส่วนกลางที่ไม่สามารถดูแลประชาชนทั้งประเทศได้ทั่วถึง

Daniel Wit (1967) นิยามว่า การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจ หรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีโอกาสในการปกครองร่วมกันทั้งหมด หรือบางส่วนในการบริหารท้องถิ่น ตามหลักการที่ว่าถ้าอำนาจการปกครองมาจาก

ประชาชนในท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลของท้องถิ่นก็ย่อมเป็นรัฐบาลของประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชน ดังนั้น การบริหารการปกครองท้องถิ่นจึงจำ เป็นต้องมีองค์กรของตนเองอันเกิดจากการกระจายอำนาจของรัฐบาลกลางโดยให้องค์กรอันมิได้เป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาล มีอำนาจในการตัดสินใจและบริหารงานภายในท้องถิ่นในเขตอำนาจของตน

John J. Clark (1957) นิยามว่า การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครองที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวข้องกับการให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดโดยเฉพาะ และหน่วยการปกครองดังกล่าวนี้จัดตั้งและจะอยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลาง

Harris G. Montagu (1984) นิยามว่า การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง การปกครองซึ่งหน่วยการปกครองท้องถิ่นได้มีการเลือกตั้งโดยอิสระ เพื่อเลือกผู้ที่มีหน้าที่บริหารการปกครองท้องถิ่น มีอำนาจอิสระพร้อมความรับผิดชอบซึ่งตนสามารถที่จะใช้ได้โดยปราศจากการควบคุมของหน่วยการบริหารราชการส่วนกลางหรือภูมิภาค แต่ทั้งนี้หน่วยการปกครองท้องถิ่นยังต้องอยู่ภายใต้บังคับว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประชาชน ไม่ได้กลายเป็นรัฐอิสระใหม่แต่อย่างใด

Robson (1953) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครองซึ่งรัฐได้จัดตั้งและให้มีอำนาจปกครองตนเอง (Autonomy) มีสิทธิตามกฎหมาย (Legal Rights) และต้องมีองค์กรที่จำเป็นในการปกครอง (Necessary Organization) เพื่อปฏิบัติหน้าที่ให้สมความมุ่งหมายของการปกครองท้องถิ่นนั้นๆ

จากที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปความหมายของการปกครองท้องถิ่น ได้ดังนี้คือ การจัดการปกครองท้องถิ่นของคนในท้องถิ่น การจัดการดังกล่าวกระทำโดยการเลือกบุคคลหรือคณะบุคคลเข้ามาดำเนินการปกครอง ซึ่งท้องถิ่นและชุมชนแต่ละชุมชนดังกล่าว อาจจะมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันทั้งในด้านพื้นที่ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง

ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่น

การปกครองส่วนท้องถิ่นและเพื่อเป็นการดำเนินการให้สอดคล้องกับแนวคิดของการกระจายอำนาจ (Decentralization) ตามระบอบประชาธิปไตย ดังนั้น ความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดังนี้

1. การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นรากฐานของการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย เพราะถือว่าเป็นการให้ประชาชนรู้จักการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง รู้จักใช้สิทธิและหน้าที่ในการเป็นพลเมือง เพื่อนำไปสู่การเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์

2. การปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นหรือชุมชนได้ตรงเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ เนื่องจากประชาชนในท้องถิ่นย่อมที่จะรู้ปัญหาได้ดีกว่าคนนอกพื้นที่ ส่งผลให้การแก้ปัญหาเป็นไปโดยประสิทธิภาพ

3. การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล เพราะแต่เดิมรัฐบาลดำเนินกิจการเกี่ยวกับการปกครองหรือการบริการสาธารณะเอง เมื่อมอบอำนาจบางส่วนให้กับองค์กรอื่นแล้วภาระของรัฐบาลจึงลดลง แต่ทั้งนี้ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาลด้วย

4. การปกครองส่วนท้องถิ่นจะเป็นแหล่งสร้างผู้นำทางการเมือง เนื่องจากการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นกำหนดให้มีการเลือกตั้งคณะบุคคลเข้ามาบริหารงานในท้องถิ่นนั้น ดังนั้นจึงเป็นการส่งเสริมให้บุคคลเข้ามาร่วมดำเนินการทางการเมืองการปกครองเพื่อสร้างนักการเมืองสู่การบริหารประเทศในอนาคต

5. การปกครองส่วนท้องถิ่นจะทำให้ประชาชนรู้จักการปกครองตนเอง เมื่อประชาชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองแล้ว จะทำให้คนในท้องถิ่นนั้นตระหนักถึงคุณค่าและเกิดจิตสำนึกที่ดีในการรักษาผลประโยชน์ของชุมชน นอกจากนี้คนในชุมชนยังสามารถเข้ามาแก้ไขปัญหาเพราะรู้จักปัญหาได้ดีกว่า เข้ามาร่วมตรวจสอบเป็นการถ่วงดุลอำนาจ (บุญเลิศ ธีระตระกูล, 2556)

นอกจากนี้ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่นยังมีดังนี้

1. การปกครองท้องถิ่นถือเป็นรากฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เพราะเป็นสถาบันฝึกสอนการเมืองการปกครองให้แก่ประชาชน ทำให้เกิดความคุ้นเคยในการใช้สิทธิและหน้าที่พลเมืองอันจะนำมาสู่ความศรัทธาเลื่อมใสในระบอบประชาธิปไตย

2. การปกครองท้องถิ่นเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่นไว้ดังนี้ เป็นการช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลางเป็นการพัฒนาระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยเป็นโรงเรียนฝึกหัดประชาธิปไตย การปกครองตนเองในรูปแบบของการกระจายอำนาจ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นยังเป็นองค์กรที่ช่วยฝึกการบริหารราชการแผ่นดิน

3. การปกครองท้องถิ่นจะทำให้ประชาชนรู้จักการปกครองตนเอง เพราะเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งจะทำให้ประชาชนเกิดสำนึกในความสำคัญของตนเองต่อท้องถิ่น ประชาชนจะมีส่วนรับรู้ถึงอุปสรรค ปัญหาและช่วยกันแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นของตน

4. การปกครองท้องถิ่นสามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นตรงเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ

5. การปกครองท้องถิ่นจะเป็นแหล่งสร้างผู้นำทางการเมือง การบริหารของประเทศในอนาคต

6. การปกครองท้องถิ่นสอดคล้องกับแนวคิดในการพัฒนาชนบทแบบพึ่งตนเอง (ณัทกวี ศิริรัตน์ และคณะ, 2565)

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นรากฐานของการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นหรือชุมชนได้ตรงเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้คนในชุมชนยังสามารถเข้ามาแก้ไขปัญหาเพราะรู้จักปัญหาได้ดีกว่า เข้ามาร่วมตรวจสอบเป็นการถ่วงดุลอำนาจ ทำให้ปัญหาในแต่ละท้องถิ่นได้รับการแก้ไขปรับปรุงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามความต้องการของคนในท้องถิ่นนั้นๆ เสริมสร้างความมั่นคงและเข้มแข็งให้แก่ชุมชนและทั้งประเทศ เนื่องจากปัญหาต่างๆ ได้รับการแก้ไขสังคมมีความมั่นคงและเจริญก้าวหน้า ประชาชนมีคุณภาพและมีบทบาทในการจัดการดูแลสังคมของตนเอง

ปัญหาชุมชนในองค์กรท้องถิ่น

สภาพปัญหาภายในเขตพื้นที่องค์กรท้องถิ่นในการดำเนินการแก้ไขซึ่งเป็นการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ปัญหาทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อมในชุมชนท้องถิ่นในปัจจุบันมีความซับซ้อน ซึ่งมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้านหลัก (โกวิทย์ พวงงาม, 2553) คือ ด้านเศรษฐกิจ (ความยากจน การว่างงาน กระจุกตัวของรายได้ และการแข่งขันทางการค้า) ด้านสังคม (อาชญากรรม ยาเสพติด ความรุนแรงในครอบครัว และความเหลื่อมล้ำทางเพศ) ด้านการเมือง (ความขัดแย้งทางการเมือง การขาดเสถียรภาพทางการเมือง และการขาดการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน) และสิ่งแวดล้อม (มลพิษ ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม และการเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศ) ซึ่งแต่ละด้านมีปัญหาที่แตกต่างกัน เช่น ปัญหาความยากจน ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมือง และปัญหามลพิษ ที่ต้องรับมือหาทางแก้ไขให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และช่วยปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนท้องถิ่นให้ดียิ่งขึ้น ลักษณะที่แตกต่างจากอดีตเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของโลก (กิตติ แก้ววิเชียร, 2562) จากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและซับซ้อน ปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนท้องถิ่น ทำให้ชุมชนท้องถิ่นขาดความเข้มแข็งและยั่งยืน (ธวัชชัย อรุณรัตน์, 2562) ส่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วนในชุมชน

วิมล กุลกาญจน์ (2562) ได้กล่าวถึงปัญหาชุมชนเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนท้องถิ่นในปัจจุบัน โดยมีลักษณะที่แตกต่างจากปัญหาชุมชนในอดีต ปัญหาชุมชนยุคใหม่มีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและซับซ้อนของโลกยุคใหม่ ทั้งด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ปัญหาความยากจน ปัญหาการว่างงาน ปัญหาการกระจุกตัวของรายได้ ปัญหาการแข่งขันทางการค้า เป็นต้น ด้านสังคม ได้แก่ ปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว เป็นต้น ด้านการเมือง ได้แก่ ปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง ปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมือง เป็นต้น และด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ปัญหามลพิษ ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป็นต้น

ธิติปรกรณ์ ธรรมวิมล (2560) ได้กล่าวถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนท้องถิ่นอันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกในยุคโลกาภิวัตน์ ปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วนในชุมชน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อม

สุรัชย์ ศรีสุพรรณ (2561) ได้กล่าวถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนท้องถิ่นอันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีสารสนเทศ ปัญหาเหล่านี้ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อม

สรุปความได้ว่า สรุปปัญหาชุมชนยุคใหม่ได้ความว่า ปัญหาชุมชนยุคใหม่เกิดขึ้นในชุมชนท้องถิ่นในปัจจุบัน โดยมีลักษณะที่แตกต่างจากปัญหาชุมชนในอดีต มี 4 ด้านหลัก ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการเมือง และด้านสิ่งแวดล้อม แต่ละด้านมีปัญหาต่างๆ เช่น ความยากจน อาชญากรรม การว่างงาน ความรุนแรง ยาเสพติด สุขภาพจิต การขัดแย้งทางการเมือง ขาดเสถียรภาพทางการเมือง ขาดการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน มลพิษ ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนท้องถิ่น อันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและซับซ้อนในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อม ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนท้องถิ่นอันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกในยุคโลกาภิวัตน์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เปลี่ยนแปลงไป

แนวทางการพัฒนาองค์กรท้องถิ่นยุคใหม่

มีนักวิชาการที่กล่าวถึงการพัฒนาองค์กรท้องถิ่นให้ทันกับปัญหาชุมชนยุคใหม่ ไว้ดังนี้

ไชยวัฒน์ อนุกุล (2563) ได้กล่าวถึงแนวทางการพัฒนาองค์กรท้องถิ่นให้ทันกับปัญหาชุมชนยุคใหม่ ต้องพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ทักษะและความสามารถ สร้างเครือข่ายกับองค์กรท้องถิ่นอื่นๆ และส่งเสริมการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาแนวทางแก้ไขปัญหาชุมชนใหม่ๆ

สุธาสิณี โพธิ์เงิน (2564) ได้กล่าวถึงการพัฒนาองค์กรท้องถิ่นให้เข้ากับการเผชิญหน้ากับปัญหาในชุมชนและตลาด ต้องมุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากร การสร้างเครือข่าย และการวิจัยและนวัตกรรม โดยเน้นการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสาร การจัดการความขัดแย้ง และการทำงานร่วมกับผู้อื่น สร้างเครือข่ายกับองค์กรท้องถิ่นอื่นๆ และมุ่งเน้นการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาแนวทางแก้ไขปัญหาชุมชนใหม่ๆ

ซัชพล โกมลบุตร (2563) ได้กล่าวถึงการพัฒนางค์กรท้องถิ่นเพื่อแก้ไขปัญหาชุมชนต้องเน้นการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ทักษะและความสามารถที่จำเป็นต่อการแก้ไขปัญหาชุมชน เช่น การสื่อสาร การจัดการความขัดแย้ง และการทำงานร่วมกับผู้อื่น องค์กรท้องถิ่นควรสร้างเครือข่ายกับองค์กรท้องถิ่นอื่นๆ ภายในและภายนอกประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และร่วมมือกันแก้ไขปัญหาชุมชน องค์กรท้องถิ่นควรส่งเสริมให้มีการวิจัยและนวัตกรรม เพื่อพัฒนาแนวทางแก้ไขปัญหาชุมชนใหม่ๆ โดยต้องสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการพัฒนาและการนำนวัตกรรมไปใช้ในชุมชน

อภิชาติ เกตุคง (2564) ได้กล่าวถึงแนวทางการพัฒนางค์กรท้องถิ่นให้ทันกับปัญหาชุมชนยุคใหม่ไว้ว่าเพื่อตอบโจทย์กับการแก้ไขปัญหาชุมชนในยุคใหม่ องค์กรท้องถิ่นต้องพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ทักษะและความสามารถที่จำเป็น สร้างเครือข่ายกับองค์กรท้องถิ่นอื่นๆ ทั้งในและนอกประเทศ และส่งเสริมให้มีการวิจัยและนวัตกรรม

สุกัญญา ศิริพจน์ (2563) ได้กล่าวถึงการพัฒนางค์กรท้องถิ่นให้ทันสมัยต้องเน้นการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ที่จำเป็นต่อการแก้ไขปัญหาชุมชนยุคใหม่ เช่น ทักษะการสื่อสาร การจัดการความขัดแย้ง และการทำงานร่วมกับผู้อื่น อีกทั้งยังสร้างเครือข่ายกับองค์กรท้องถิ่นอื่นๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และร่วมมือกันแก้ไขปัญหาชุมชน นอกจากนี้ยังต้องส่งเสริมการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาแนวทางแก้ไขปัญหาชุมชนใหม่ๆ ด้วย

วรวิทย์ ชัยสวัสดิ์ (2562) ได้กล่าวถึงการพัฒนางค์กรท้องถิ่นต้องปรับรูปแบบการบริหารจัดการให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในชุมชน โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย วางแผน และดำเนินกิจกรรมต่างๆ โดยองค์กรท้องถิ่นควรนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาชุมชน และสร้างความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ

บุญเลิศ จิตต์งาม (2562) ได้กล่าวถึงการพัฒนางค์กรท้องถิ่นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการ ให้มีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบายและแผนการจัดการในชุมชน โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีการสื่อสาร เป็นต้น เพื่อสร้างความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ

สุระ พัฒนเจริญ (2562) ได้กล่าวถึงการพัฒนางค์กรท้องถิ่นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อเป็นระบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบาย วางแผน และดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในชุมชน โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เช่นเทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีการสื่อสาร เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ เป็นต้น เพื่อสร้างความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ แก้ไขปัญหาชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ

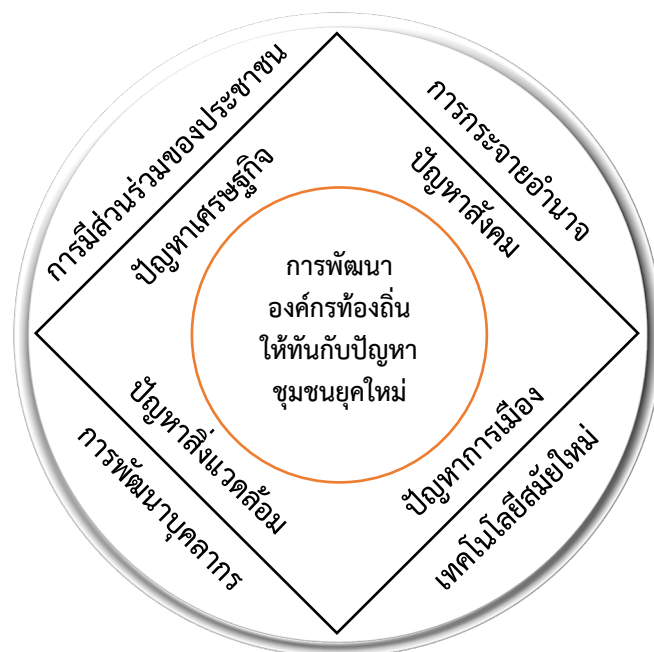
สรุปแนวทางการพัฒนางค์กรท้องถิ่นให้ทันกับปัญหาชุมชนยุคใหม่ได้ความว่า เพื่อให้้องค์กรท้องถิ่นสามารถเผชิญต่อการแก้ไขปัญหาชุมชนในยุคใหม่ได้ ต้องพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ทักษะ และความสามารถที่จำเป็นต่อการแก้ไขปัญหาชุมชน สร้างเครือข่ายกับองค์กรท้องถิ่นอื่นๆ ทั้งในและนอกประเทศ และส่งเสริมให้มีการวิจัยและนวัตกรรม โดยสร้างระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้้องค์กรท้องถิ่นควรส่งเสริมการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสาร การจัดการความขัดแย้ง และการทำงานร่วมกับผู้อื่น และสร้างเครือข่ายกับองค์กรท้องถิ่นอื่นๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และร่วมมือกันแก้ไขปัญหาชุมชน นอกจากนี้ยังต้องส่งเสริมการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาแนวทางแก้ไขปัญหาชุมชนใหม่ๆ ด้วย

บทสรุป

ปัญหาชุมชนยุคใหม่เกิดขึ้นในชุมชนท้องถิ่นในปัจจุบัน แบ่งเป็น 4 ด้านหลัก ได้แก่ เศรษฐกิจ, สังคม, การเมือง และสิ่งแวดล้อม มีปัญหาต่างๆ เช่น ความยากจน, อาชญากรรม, การว่างงาน, ความรุนแรง, ยาเสพติด, สุขภาพจิต, การขัดแย้งทางการเมือง, ขาดเสถียรภาพทางการเมือง, ขาดการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน, มลพิษ, ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้นเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกในยุคโลกาภิวัตน์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว มีผลกระทบต่อชุมชนท้องถิ่นอย่างมาก

การพัฒนาองค์กรท้องถิ่นเพื่อแก้ไขปัญหาชุมชนในยุคใหม่ ต้องมีการสร้างความร่วมมือในชุมชนให้ผู้คนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนการจัดการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อสร้างความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาชุมชน โดยการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการให้เป็นระบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบายและแผนการจัดการในชุมชน และการกระจายอำนาจให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผน และใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อสร้างความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับการพัฒนาองค์กรท้องถิ่นให้เข้าสอดคล้องกับยุคใหม่ จำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ทักษะ และความสามารถที่จำเป็นต่อการแก้ไขปัญหาชุมชน โดยการสร้างเครือข่ายกับองค์กรท้องถิ่นและส่งเสริมให้มีการวิจัยและนวัตกรรม นอกจากนี้ยังต้องส่งเสริมการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสาร การจัดการความขัดแย้ง และการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยการสร้างเครือข่ายกับองค์กรท้องถิ่นทั้งภายในและภายนอกประเทศ และส่งเสริมการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาแนวทางแก้ไขปัญหาชุมชนใหม่ๆ ด้วย สร้างระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสรุปเป็นองค์ความรู้เรื่องการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาการสอนสังคมศึกษา ดังในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การพัฒนาองค์กรท้องถิ่นให้ทันกับปัญหาชุมชนยุคใหม่

เอกสารอ้างอิง

- กิตติ แก้ววิเชียร. (2562). การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โกวิท พวงงาม. (2553). ชุมชนท้องถิ่นกับการพัฒนาในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ซัชพล โกมลบุตร. (2562). การพัฒนาชุมชนยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ซัชพล โกมลบุตร. (2563). การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ทันกับปัญหาชุมชนยุคใหม่. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี. 16(2). 1-17.
- ไชยวัฒน์ อนุกุล. (2563). แนวทางการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ทันกับปัญหาชุมชนยุคใหม่. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัทวี ศิริรัตน์ และคณะ. (2565). องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: การบริการสาธารณะ. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี. 12(1). 132-133.
- ธงชัย รัตนติลก. (2562). การพัฒนาองค์กรท้องถิ่นให้ทันกับปัญหาชุมชนยุคใหม่. เอกสารประกอบการบรรยายในการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 10 การพัฒนาท้องถิ่นสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธวัชชัย อรุณรัตน์. (2562). การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉติปกรณ์ ธรรมวิมล. (2560). การพัฒนาชุมชนในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ธีรทัศน์ รัตนศรีทวี. (2561). ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างครอบครัวที่มีต่อเด็กและเยาวชนในชุมชนท้องถิ่นในประเทศไทย. วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 46(2). 175-194.
- บุญเลิศ จิตต์งาม. (2562). การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุญเลิศ ธีระตระกูล. (2556). บทบาทในการส่งเสริมการมีงานทำสำหรับผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. รายงานวิจัย. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงแรงงาน.
- ประเวศ วะสี. (2557). การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิแม่ฟ้าหลวง. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2562). รายงานวิจัย ต้นแบบแห่งความสำเร็จขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดีปี 2561. กรุงเทพมหานคร: เกรทมิเดียเอเจนซี.
- ฤทธิรงค์ เกาภูรีระ และคณะ. (2558). รายงานวิจัย ความสัมพันธ์ของวัฒนธรรมองค์กรกับระดับความสุขของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดกำแพงเพชร. กำแพงเพชร: สมาคมเสริมสร้างองค์กรสุขภาวะภาคเหนือ สำนักสนับสนุนสุขภาวะองค์กร.
- วรวิทย์ ชัยสวัสดิ์. (2562). การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิภารัตน์ วงศ์แก้ว. (2562). การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืนในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วิมล กุลกาญจน์. (2562). การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิโรจน์ ลักขณาอดิศร. (2558). การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมชาย ปรีชาศิลป์. (2560). การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นในยุคปฏิวัติอุตสาหกรรม 4.0. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมนึก จิตต์สงวน. (2562). ปัญหาชุมชนท้องถิ่นไทยในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมพงษ์ จิตตั้งวัฒนา. (2562). การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมศักดิ์ สามัคคีธรรม. (2558). ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงโลกาภิวัตน์ที่มีต่อชุมชนท้องถิ่นไทย. **วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่**. 23(2). 1-20.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). **ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง: เส้นทางสู่เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของประเทศไทย**. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนแห่งประเทศไทย.
- สุกัญญา ศิริพจน์. (2563). การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในยุคดิจิทัล. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุธาสิณี โพธิ์เงิน. (2562). การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- สุธาสิณี โพธิ์เงิน. (2564). แนวทางการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในยุคดิจิทัล. **วารสารการจัดการปกครองท้องถิ่น**. 27(2). 1-12.
- สุมาลี ชัยเจริญ. (2562). การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรัชย์ ศรีสุพรรณ. (2561). การพัฒนาชุมชนในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุระ พัฒนเจริญ. (2562). การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- อภิชาติ เกตุคง. (2562). การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อภิชาติ เกตุคง. (2564). แนวทางการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ทันกับปัญหาชุมชนยุคใหม่. **วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา**. 10(1). 1-22.
- อภิชาติ จิรวัฒนากุล. (2562). การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.